

hvad man kan; men de, der ikke en Gang ville gjøre det, paa dem skal Ansvar et hvile for, at der Intet bliver gjort.

Madfen: Jeg skal fatte mig meget kort. De Bemærkninger, som det sidste ærede Medlem lige over for mig fremkom med, ere jo kun en Gjentagelse af hans tidligere Bemærkninger, og jeg har meget let ved at blive færdig med dem, idet jeg mener tilstrækkelig at have imødegaaet dem i Forveien. Kun det skal jeg sige, at naar han atter gjentager Bestyrelsen for, at jeg ikke vil varetage min Kredts Interesser, tilbageviser jeg det paa det Bestemteste. Saa har jeg at bemærke til den ærede 3de Landstingsmand for 9de Kredts (Suel), at, naar han mener, at Regjeringens Forslag i § 7 indeholder Midler til at modvirke Arbejdsløshed i alle Fag og i alle Egne i Landet, saa er jeg af en anden Mening, som jeg jo har begrundet. Men selv om ogsaa det ærede Medlem havde Ret i den Paastand, han der fremkom med, saa er det jo givet, at der, selv om ogsaa dette Lovforslag bliver vedtaget, skal Tid til at faae alle disse Arbejder forberedte. De skulde gives i Entreprise, der skal laves Overflag og Tegninger, der skal tilveiebringes Raamateriale osv., og medens disse Forberedelser gaa for sig, gaar det Meste af Vinteren, og saa er jeg bange for, at Hjælpen kommer for sent. Dette beder jeg om, at man særlig vil lægge Mærke til, og dermed skal jeg slutte.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): Jeg har lige over for, hvad der nu blev sagt, den Bemærkning at gjøre, at med Hensyn til de Poster, som vedkomme mit Ministerium, saa vil der ikke være Noget som helst i Veien for, saa snart Bevillingerne ere givne, i Løbet af 14 Dage at begynde paa de der omhandlede Arbejder.

Marineministeren (Ravn): Maa jeg sige akkurat det Samme til for de Bevillinger, der vedkomme Marineministeriet.

Sauerlev: Jeg havde oprindeligt ikke tænkt paa at ville tage Ordet i denne Sag; thi hvis jeg vilde have taget Ordet, saa skulde det vel snarere have været ved 1ste Behandling end nu ved 2den; men da den ærede 4de Landstingsmand for 1ste Kredts (Magen) fremkom med nogle Bemærkninger, som staa i nær Forbindelse med Ytringer af samme ærede Medlem i Gaar, saa finder jeg derved Anledning til at sige et Par Ord. Hvad dette Forslag angaar,

saa nærede jeg ikke saa liden Tro paa, at den Tanke, som her er fremsat i reelle Forslag, nemlig den fra Statens Side at hjælpe paa den til Stede værende Arbejdsløshed og Nød, skulde vinde saa vidt frem, at der skulde komme et Resultat ud deraf. Og i det Haab og med den Tro gik jeg til Mødet her i Dag; men efter at den 4de Landstingsmand for 1ste Kredts har havt Ordet, som jeg ganske vist til at tvivle derpaa; thi naar det ærede Medlem omfatter en Sag med sin varme Interesse, har det i Reglen til Følge, at den Sag, hvorom der forhandles, strander. Jeg mener, at Forslaget, saaledes som det er forelagt af den hvitærrede Regjering, er i sit Indhold uantageligt, idet der til det Forslag, der er stillet, om at give et Beløb, som skulde afhjælpe den til Stede værende Trang for Arbejderne er knyttet den Betingelse, at Regjeringen vil have en Mængde Bevillinger, 64 i Tallet, vedtagne, Bevillinger, som udelukkende høre hjemme paa Finantsloven og maa være Gjenstand for Vedtagelse der. Naar man igjennem dette Forslag vil have smuglet disse Bevillinger igjennem, synes Forslaget mig i og for sig uantageligt. Jeg mener nu heller ikke, at det var Regjeringens absolute Mening at ville fastholde disse Bevillinger. Om Regjeringen end maatte synes, at det vilde være i overordentlig høj Grad ønskeligt at faae i alt Fald en Del af dem vedtagne, kan jeg dog ikke tro Andet, end at den, inden man stilles fra denne Sag, dog muligvis vil frasalbe dette Forlangende. At Forslaget er uantageligt, skal jeg tillade mig nærmere at begrunde. For det Første vil det trænge til en indgaaende og nøiere Drøftelse, hvorvidt Forslaget er saa godt, som det gives ud for at være. Det gaar jo ikke alene ud paa at give en Bevilling til at staffe Arbejderne Noget at bestille, men det gaar tillige ud paa at give Bevilling til Foranstaltninger, med Hensyn til hvilke det er tvivlsomt, om de skulde fremmes paa den Maade, som Regjeringen foreslaar, og det er Bevillinger, som ville drage meget meget betydelige Bevillinger efter sig. Jeg vil blot nævne en eneste Sag, nemlig Kultusministeriets Forlangende med Hensyn til den polytekniske Lærestanstalt. Det er ganske vist et lille Beløb, der i Lovforslaget er Tale om hertil; men Alle ere vist enige i, at det vil drage meget store Beløb efter sig, og at det er en Sag, der maasse kunde trænge til meget nøie Overveelse. Naar det ærede 4de Medlem for 1ste Kredts (Magen) saa stærkt hævdede, at vi ikke ere saa medgjørliche, som vi give os ud for, at vi ikke ere Arbejdervenner, naar vi ikke ville gaa med til at